

Evas kusin var 14 år då hon utnyttjades sexuellt i Doris Hopps koppleriverksamhet

Jag hade inte fyllt 15 år när jag blev placerad på en av kommunens institutioner, Ulvsunda skolhem. Meningen var att jag skulle få hjälp med min livssituation. Istället drogs jag och flera ungdomar på hemmet in i prostitution. Journalisten Sigvard Hammar var den som presenterade mig för Doris Hopp och hennes sambo [REDACTED]. Doris drev som bekant eskortverksamhet och servade Sveriges maktelit. Jag och min kusin Eva Bengtsson ingick i hennes stall och vi var naturligtvis med hänsyn till vår ungdomliga fräschör, åtråvärda och lätta att sälja till välbeställda herrar. Oftast träffade vi bara en man åt gången men ibland hamnade vi på tillställningar av det flotta slaget. Vi fick alltid betalt direkt av Doris.

De flesta av de män jag träffade genom Doris kommer jag inte ihåg annat än diffust men några av dem var eller skulle komma att bli kända ansikten. Därför minns jag dem utan att tveka. Jag har alltid varit intresserad av att titta på nyheter och läsa tidningar. Och något år efter att vi lämnat Doris Hopps stall bedrevs en intensiv valkampanj så jag kunde då inte undgå att känna igen några av de män jag varit tillsammans med.

En av de männen var Olof Johansson. En annan Torbjörn Fälldin och sist men inte minst Geijer. Torbjörn Fälldin kände jag direkt igen. Han bjöd mig på en leverpastejmacka och var en sympatisk person. Vi träffades på Grand Hotel.

Exakta platser och detaljer har jag annars svårt att minnas. Jag var så ung. Bara 15 år. Jag är medveten om att det jag berättar kommer att påverka de namngivna personernas liv. Men det är inte i närheten av hur det jag varit med om har påverkat mitt liv. När Doris åkte fast såg jag tydligt hur sanningen om det vi varit indragna i av samma män som utnyttjat oss, effektivt sopades under mattan. Det var män som styrde, stiftade lagar och skulle stå för samhällets grundvalar. Allt det här sammantaget blev förödande för mig och har påverkat mitt liv minst sagt negativt och bidragit till att min tilltro till samhället är lika med noll.

Jag har levt mitt liv med den här kunskapen och den skam och skuld jag känt för att jag som tonåring lät mig dras in i det här. Ni får tro på mitt ord. Jag har ingenting att tillägga, ingenting att dra ifrån.